

CSEND-LÉT

Egyhelyben vagyok,
S egyszerre mindenütt.
Bennem újjong a létezés öröme,
A tenni akarás vágya.
De csak hagyom,
Lenni.
Megmártózom a szerelem tüzében,
Nem éget többé, csak izzít,
Nem fáj, csak tisztít.
Szítja a szeretetet, a szerelmet, a vágyat.
Örömkönnyek homályosítják ragyogó íriszeim.
Az univerzum sötétje hatol belém,
Majd szikrázó fénné robban szét.
Áthömpölyög rajtam az öröklét.
Eggyé válok a végtelennel,
A telített fénnel, ürességgel,
Minden eshetőség lehetőségével,
Az összes tudás mélységes csendjével.
Ott vagyok ahol „lenni akarok”
Hiszen „csendben vagyok”.
„Rendben vagyok”
„Vagyok.”